

Τὸν ἐπείραζαν ἢ ζήσταις καὶ δὲν εἶναι 'στὰ καλά του,
καὶ σὰν ἄνθρωπος τῆς μόδας ἐπιβαίνει ποδηλάτου.

Ὁ Σώλσθουρου 'στὸν Δήμαρχον.- Γκοντέμ Τσιροπινᾶς!..

Τσιροπινᾶς πρὸς Σώλσθουρου.- 'Αέρα κοπανᾶς...
δὲν σκιάζονται βομβαρδισμοὺς οἱ ταπεινοὶ σου δούλοι...
εἰς τὴν Πλατεία ἔχομε στημένο τὸν Μιαούλη.

Ὁ Σώλσθουρου 'στὸν Δήμαρχον.- Καυμένε, τί θὰ πάθης!..
ὁ Μάσκας θάβγη Δήμαρχος, καὶ τότε σὺ ἐγάθης.

Τσιροπινᾶς πρὸς Σώλσθουρου.- Κακὴ ψυχρὴ σου φλάσκα!
ντοῦρος κι' ἄλόρθος στέκομαι κι' ἐμπρὸς σου καὶ 'στὸν

[Μάσκα.

Κι' ἂν ἐβγῶ Δήμαρχος ἐγὼ, 'μπορεῖ καμπόσα χρέη
νὰ πάρουν κι' οἱ Ἑγγλέζοι σου, ποῦ κάνουν σὰν Ἑβρατοί,
ἀλλέως ἔλα θάλασσα κι' ἡ γῆ πυρὶ μιχθῆτω,
μὲ ἄλλους λόγους* δηλαδὴ λά μούζικα φινίτο.
Αὐτὰ καὶ μένω ταπεινῶς μ' ἀδυναμίαν τσίρου
Τσιροπινᾶς, Τσιροδιψᾶς, ὁ Δήμαρχος τῆς Σύρου.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος.
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Φ.- Ἡ Ἑγγλιτέρα, Περικλῆ, ποῦ κακὸ φόρο νᾶχτ,
μοῦ κάθεται πρὸ ἡμερῶν ἀπάνω 'στὸ στομάχι.
Π.- Γκατί, μοῦρέ;

Φ.- Καί μ' ἐρωτᾶς; ...δὲν εἶδες, βρε γαιδοῦρι,
πῶς ἀπειλεῖ ὁ Σώλσθουρου νὰ κἀν νταξτοῦρι
καὶ 'στῆς Ἀγγλίας τὰς Βουλὰς θὰ γίνῃ φασαρία,

ἐὰν ἡ Ἀτμοπλοικὴ τῆς Σόρου ἑταιρία
δὲν ἐξοφλήσῃ, Περικλῆ, ὅσα ποτὰ μεγάλα
εἰς τοὺς Ἑγγλέζους χρωστέαι γιὰ κάρθουον καὶ γι' ἄλλα;
Ἄκουσ' ἐκεῖ κατὰστάσαις!... ἄκουσ' ἐκεῖ φοβέριξ!...
μὲ τὰ σαπιροατοῦλα τὸν μᾶς ἦπῃρον τὸν ἀερά...
μᾶς ἦπῃρον τοῦ χερσιῦ τὸν πῆ κ' ἀπὸ ταῦτ' μᾶς σέρνονν
καὶ ἐξαρτῶνονν ἐξάρνα ἐκεῖ ποῦ δὲν τοὺς σέρνονν.
Πότε ὁ Ροῦμπορὸ μᾶς κτυπῆ τὴν πόρτα μᾶς ἴστ' ἄτ' ἀμοῦτρα,
πότε ὁ Νίκολσον βαρεῖ τὴν μαλακίᾳ καὶ κούτρα,
πότε ἔρχονται ἴστ' Φάλληρο γιὰ νὰ μᾶς κάνουν μπλόκο,
πότε γιὰ φῶλλου πῆδῃμα λυσσοῦν καὶ πέρνονν φόκο,
πότε μ' ἐκείνο, Περικλῆ, καὶ ἔλλοτε μὲ ποῦτο
φορτῶνονν ἴστ' ῥάχη μᾶς καὶ μᾶς βαρῶν μὲ κνούτο,
καὶ ὅσαι; μπάλαις ἔπασαν εἰς τὸν κιορὸν ἐκείνον
ἀπὸ τὸν Ἀγγλὸν Ναυάρχον παρὰ τὸ Ναυκρῖνον
θηροῦ πῶς τῆς ἐπλήρωσε πολλὰς φοραῖς ὡς τῶρα
ἴστ' οὐδὲς ἐυγενεῖς; σωτηρᾶς τῆς ἡ τὸν Ἑλλήνων χῶρα.
Π.— Κι' ἐγὼ μαζὶ σου σύμφωνος...

Φ.— Ἄκουσ' ἐκεῖ κεράλι!...
ὁ Σώλοσθουρὸν τὸν ἀμπικο σκοπεύει νὰ μᾶς φάλλῃ
καὶ θὰ ἐκθέσῃ τὸν Ρωμῶν τὰ χάλια ἐν συνόψει
κι' ἀπὸ ταυλάκι τὸ νερὸ κι' ἐκείνος; θὰ μᾶς κόψῃ,
Ὅσοι ἴστ' ὅν Ἀγγλῶν τὰς Βουλὰς... ἄς σκοῦξῃ ὁ, τί θέλει...
ἐμᾶς, μωρὲ, δι' ὅσα ἴστ' κοκκοῦται δὲν μᾶς μέλει.
Σὰν ἔγω δίνω, Περικλῆ, καὶ μὲ τὸ παραπάνω,
ἀλλ' ὅταν δὲν ἐξιστὸ λεπτό, τί θέλεις νὰ σοῦ κᾶνω;
Μουρλοῦξῃσαν κι' οἱ Συρρικνοὶ καθὼς καὶ ἄλλοι τόσοι
καὶ μῆτε ὁ Πρωθυπουργὸς ἴστ' μορεῖ νὰ τοῦ; γλυτώσῃ,
ἀλλὰ γι' αὐτὸ δὲν ἔπρεπε ὁ κόμορ; νὰ τραντάξῃ
κι' ὁ κῆριος Σωλοσθουρὸ μαζὶ μᾶς νὰ φρουξῇ
καὶ μὲ θυμὸ ἴστ' ὁ Θεοδωρὸ νὰ στελλῇ δοκομῆντα...
παντοῦ καὶ πάντα, Περικλῆ, συμβαίνουονν ῥαλιμῆντα.
ἴστ' αὐτὸν τὸν κόμορ, ποῦ καθεὶς γεννάται γιὰ νὰ ρέβῃ,
εἴτε ἀργὰ ἢ γρηγορᾶ κι' ὁ Κροῖτος μουρλοῦξῆσαι.
Π.— Κι' ἐγὼ μαζὶ σου σύμφωνος...

Φ.— Ἄκουσ' ἐκεῖ φοβέριξ!...
τὰ τόσα ρεζιλίαις τῆς δὲν βλέπ' ἡ Ἑγγλιτέρξ,
ὅπου τὸν Λόρδων ἐγιναν τὰ μέγαρξ λιμεῖς
καὶ κλέβουον εἰς τὸν μπακαρὸ ἡμέρα μεσημέρι;
Τὸν Λόρδο Κοῦμμινγ δὲν κυττοῦν καὶ ἄλλου; Ὀμοτίμοις,
σοφροποιὸς μὲ δίπλωμα τὰ μάλιστα δοξίμοις,
ποῦ ἂν καὶ Λόρδοι, Περικλῆ, ζητοῦν νὰ κᾶνονν πλούτῃ
μὲ τὸ χαρτοκοπῆνιμα καὶ μὲ τὸ μπαλαμοῦτι;

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλοις λόγους ἀγγελῆσαι.

Εἰς τὸ Θέατρον ἐκείνο τῆς Πλατείας Ὀμονοίας
εἰς Ἀθήναι θ' ἀπολαύσουον μουσικῆς πολὺ σπανίας.
Ὁ γλυκὺς ἐρασιτέχνης, ὁ Δημήτριος Δαμιανός,
παίκτης λύρας καὶ κιθάρας ἐν τοῖς μάλιστα δεινός,
τὸ ἐσπέρας τῆς Δευτέρας θὰ μᾶς δώσῃ συναυλίαν
μὲ διάφορα κομμάτια καὶ μὲ τὴν ποικιλίαν.
Θὰ συμπᾶξουον δι' εἰς ταῦτην κι' ἐξοχότῃτες πολλὰι,
Βολονίνης καὶ Κοκκίνης; κι' ὁ γνωστός ὁ Λαμπελῆ.

Ἄσχοις ἀσίκης ἀπὸ σᾶς ἐπιθυμοῖ νὰ πάρῃ
μπακτοῦνη πρώτης τάξεως; κι' ἀπὸ γερὸ πινάρη,

Μὲ λίγο θὰ δὲν ἴστ' ντρέπεται κι' ὁ Πρίγκηψ Ὀθαλλίας,
ποῦ τὸ ἀρέουον τὰ χαρτῆ καὶ ἄνευ ὀφελείας;
δὲν προπαῖδὲ νὰ μιμηθῇ τοὺς λῆξιτον ἐμῆνα,
ποῦ μὲ γιὰ πάντα τῆρσε νάνημεταξιμῆνα,
κι' ἐδάγκωσα κι' ἐξέσχισα τὸν Ρήγξ καὶ τὸν Ἄσσο
κι' ἐκάμα ὄρο καὶ σταυρὸ νὰ μὴν τὰ ἐναγκαλιῶμαι,
καὶ τῶρα μ' ἤσυχῃ καθὼς μεθὺ ἀπὸ ρετσίνα
καὶ μῆτε μᾶου; παῖξω κᾶν μηδὲ στραβὴ κούστινα;
ἴστ' ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Πρίγκηπος τοῦ γαῖρου
εἴμ' ἕνας κόνωψ, Περικλῆ, ἐπὶ κεράτων ταῖρου,
καὶ ὅμοις ἔγω θέλησιν καὶ σῆνος χαρκατῆρος,
ἴστ' ὃ καὶ μ' ἀνεκῆρξῃσαν ἱππῶτην τοῦ Σωτήρος;
κι' αὐτὸς ὁ ἀρεντάνθρωπος, κοτζῆμ κρεμανταλάς,
καὶ κῆριος μ' ἐυγένειαν καὶ σχέσεις ὕψιλᾶς,
Λόρδος, Μυλλόρδος, ντιετιγῆς, καὶ Πρίγκηψ Ὀθαλλίας,
κι' ἐντὸς μικροῦ διαδόχου τοῦ θρόνου τῆς Ἀγγλίας,
δὲν ἴστ' ντρέπεται νὰ καθῆται νὰ παῖξῃ μπακαρὸ
μὲ κάθε κλέφτῃ ντιετιγῆ καὶ κᾶλικο παρὰ,
κι' ὡς σήμερα νὰ μὲ ἴστ' ἴστ' πᾶθο; τοῦ ν' ἀνθέξῃ
καὶ σὰν κι' ἐμὲ νὰ ὀρκισθῇ πῶς δὲν θὰ ἐναγκαλιῶξῃ;
Αὐτὰ νὰ δῆ ὁ Σώλοσθουρ καὶ τᾶλλα-σαν τὰ χάλια,
κι' ἂν ἔγασαν οἱ Συρρικνοὶ ταῦτ' καὶ τὰ πασαχάλια
μὲ τοὺς Τσιροπινῆδες τὸν καὶ μὲ τοὺς Ἄνουστου,
αὐτὰ συμβαίνουον κᾶποτα καὶ εἰς τοὺς Παρισίους.
Π.— Κι' ἐγὼ μαζὶ σου σύμφωνος...

Φ.— Ἄς φάλλῃ ὁ, τί θέλει...
ἐμᾶς, μωρὲ, δι' ὅσα ἴστ' κοκκοῦται δὲν μᾶς μέλει.
Ὀλράτ!.. ἄς χηλαρωθοῦν κι' οἱ σχέσεις τῆς Ἀγγλίας,
ἄς μὴν τὰ κόψῃ πῶποτε ὁ Πρίγκηψ Ὀθαλλίας
μαζὶ μὲ τοὺς Ἀσλᾶνῆδες καὶ μὲ τὸν Χοντρο-Λέξσορο,
ἄς βγάλουον τοὺς χρεώστας τὸν εἰς τὸ γαῖθουροπαῖξσορο,
περὶ Ἑλλάδος; ἴστ' εἰξῆς ἄς μὴν πολυτυρῶζουον,
κι' ἀπὸ γενναῖο καὶ θυμὸ ποτὲ τὸν ἄς μὲ βᾶξουον
ἴστ' ἐκνοστῆς ποδοῖγχαίς τῶν Ἑλληνικαῖς σταπιδῆς,
ἄς μὲ πατοῦν τὸ χῶμά μᾶς φιλαδέλφεια; Ἀγγλίδες,
ποῦ νὰ θαυμάσουον ἔρχονται τὴν δόξαν ἐδῶ πέρα
καὶ οὐκῶλον Σπᾶνῆντιν, Περικλῆ, καὶ τὴν κακὴ τῶν ἡμέρξ,
οὐδ' Ἀγγλοὺς τὸ Πτολιδῆρον ἄς μὴν τιμᾶς κανεῖς...
Π.— Κι' ἐγὼ μαζὶ σου σύμφωνος...
Φ.— Ἄν ἔτσι συμφωνοῖ,
τὸ τακτικὸ μπαγλαῖρωμα βεβῆσαι τὸ γλυτῶν...
Π.— Καὶ συμφωνῶ καὶ σύμφημι καὶ σὲ ἐυλοφορῶντο.

ποῦ τὰ τιμᾶς κι' ὁ Πρίγκηψ μᾶς Γεώργιος πολὺ
καὶ ἴστ' ὁ Πάπας; μὲ αὐτὰ ἐνόπασται τὸν τρέμον,
τοῦ Τολαπάτῃ τὸ λαμπρὸν Κατάστημα πολεῖ,
ποῦ ἴστ' οὐτὸ Αἰόλοιο, ὡς γνωστόν, εἰρίσκειται τὸν δρόμον.

ἴστ' ἡνῆαν ἱστορίαν τοῦ τρέγοντος Αἰῶνος
εἰσαγωγή σπουδαία τοῦ Παύλου Καρολῖθ,
ποῦ φανταῖ καὶ εἶναι εἰς τὰ τοιαῦτα μόνος
κι' οἱ Ἀσιανολόγοι τὸν ἔχουον γιὰ σολῖδι.
Θ' ἀναγνωθῇ καὶ ποῦτο πιντοῦ μὲτ' ἀπληστίας...
ἴστ' ὁ Βιβλιοπωλεῖον πωλεῖται τῆς Ἑστίας.

Ὁ Ρωμῶς γνωστόν οὐκ κᾶνω — πᾶς ἴστ' σπῆτῃ μου ἀνέξῃ,
ἴστ' ἡ Νικόπολις ἀνάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε σοφροῦσαι
μὲ ἐνοδοχεῖο ἐδῶ, — ὅσοι ἴστ' λάδι τρεῖς ἴστ' ἐδῶ,

μὲ λιμεῖον, μὲ μὲ μᾶνδρα, — μὲ μὲγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μὲ χῆρα ὀλίγος ἀνῆρα, — ποῦταρ ἄλλοτα μαμῆ.